

SEIS CANCIONES DEL MAR *IN MODO ANTICO*

1

Porque non seca a morte a fonte das cantigas
eu vos chamo, segreles, que veñades cantar
onde os verdes loureiros gardan vellas ermidas,
cabo das sabias ondas sulcadas do luar,
das insuas da ribeira nun antigo lugar,
¡San Cremenço do mar!

Porque non tolla o frío o albre dos cantares
eu vos digo, rapazas, que vaiades bailar
onde os gayos loureiros quecen fríos fogares,
cabo das tolas ondas, cando o sol vai raiar,
das insuas da ribeira no máis ledó lugar,
¡San Cremenço do mar!

2

Un loureiro esguío
i-un cantar antigo,
no Santo do Mar.

Por amor amigo,
das ondas traído
ó Santo do Mar.

Un loureiro illado
i-un cantar lonxano,
no Santo do Mar.

Por amor amado,
das ondas levado
ó Santo do Mar.

Un cantar antigo,
por amor amigo,
no Santo do Mar.

Das ondas traído,
co loureiro esguío
do Santo do Mar.

Un cantar lonxano
por amor amado
no Santo do Mar.

Dos ventos levado,
co loureiro illado
do Santo do Mar.

3

Furnas da dura costeira
si tedes a vos primeira,
ese cantar
querédesmo ben mostrar?

Furnas do alto penedo,
si sabés a vos que eu quero,
ese dizer
eu quixera deprender.

Si tedes a vos primeira,
feita sabor da ribeira,
ese cantar
querédesmo ben gardar?

Si sabés a vos que eu quero,
feita do mar e do ceo,
ese dizer
eu viñera por saber.

Feito sabor da ribeira,
furnas da dura costeira,
ese cantar
non m'ó querades negar!

Feito de vento delgado,
furnas do penedo alto,
ese dizer
non o deixedes perder!

4

Bailemos, ai ledas,
raiar de San Johán,
so ramos d'estrelas,
nas portas do vran.

Bailemos, doncelas,
na crara mañán.
nas portas do vran,
cantar de quincelas.

Bailemos, ai ledas,
raiar de San Johán.
cantar de quincelas,
fogueiras no chan.

Bailemos, doncelas,
na crara mañán.

5

Da ribeira do río
vin chegar un navío,
ai amor,
que me trouxo o sino.

Da ribeira do alto,
vin entrar o trincado,
ai amor,
que me trouxo o fado.

Vin saír o navío
e chegar o desvío,
ai amor,
a levar amigo.

Vin marchar o trincado
i-entrar o desengano,
ai amor,
a roubar amado.

Para longo desvío
non ei mar nin navío,
nin amor,
nin sabor do río.

Para logo desengano,
nin auga, nin trincado,
nin amor,
nin sabor do alto!

6

Nosa Señora da Barca
eu ben a vin no sol posto;
ten unha rosa na man,
outra na mazán do rostro.

Nosa Señora da Barca
eu ben a vin no sol novo;
ten unha estrela no mar,
outra dormida no colo.

Ten unha rosa na man,
outra na mazán do rostro.
Nosa Señora da Barca,
vinde vela no sol posto!

Ten unha estrela no mar
outra dormida no colo,
Nosa Señora da Barca,
vinde vela no sol novo!

**“6 canciones de mar *in modo antico*”, *Albor*
(Cuaderno de poesía), nº 7 (1941), edición de
J. Díaz Jácome. Reditadas por Camiño Noia
Campos, “O neotrobadorismo das 6 *canciones*
de mar in modo antico”, en Homenaxe a Xosé
Filgueira Valverde, *El Museo de Pontevedra*,
LII (1998)**

Xosé Filgueira Valverde